

jaa Henfænde tager Neb i Seilene, som det jo ikke kan negtes, at der, som jeg allerede har nævnt, er sket Hul paa Statskassen, medens der er mangfoldige Foranstaltninger tilbage at udføre. Den høitærede Kultusminister har i det andet Thing nævnt en hel Række Forslag, og jeg vil nævne dem. Der er saaledes den nye Museumsbygning, Hospitalsbygninger, Arkivbygninger og m. m., og der er mange andre Foranstaltninger tilbage, saaledes Opførelsen af en ny Rigsdagsbygning og Genopførelsen af Christiansborg Slot; thi vi kunne da ikke blive ved til evige Tider at sidde til Huse i en Kaserne, og Christiansborg Slot kan da ikke blive ved stadig at ligge i Ruiner. Skal jeg tale om Reformer, saa have vi snart ikke faaet begyndt paa dem endnu, og vi ere dog allerede komne ganske dybt ned i Kassen. For at standse den stærke Tilbagegang i Kassen, for at den ikke skal blive altfor rast, og for at der ikke skal, om jeg saa maa sige, indtræde en ren Svindsot, tror jeg, at man vil blive nødt til at komme til det at holde os til den Hærlov vi have og standse med, hvad der ligger uden for den, for at derpaa en virkelig alsidig Prøvelse angaaende hele vort Forsvarsvæsen kunde komme til at finde Sted. Jeg vil slutte med at sige, at medens jeg er villig til — og saa villig som Noget — at give, hvad der behøves til de bestaaende Loves Opretholdelse og vore Forsvarskræfters Udvikling, er det mig klart, at vi ikke ved Siden af det kan faae en stor Fæstning uden at komme ind i et Uføre, som vi ikke let komme ud over. Jeg skal saaledes anbefale dette Forslag til det høie Things Velvillie. Der kunde naturligvis være Et og Andet, som det var meget ønskeligt, at der rettedes ved — ogsaa jeg ønsker Noget ændret — men komme vi ind paa den Grund, jeg her har omtalt, saa tror jeg, at det ikke vil forvolde Vanskelighed at komme ind i regelrette Tilstande. Ingen vil vistnok negte, at der i dette Forslag foreligger Overveielser af enhver Bevilling, og at de ere givne af Hensyn til deres egen Bestaafenhed.

K. Danneffjold-Samsøe: Jeg vil kun tillade mig at rette et Spørgsmaal til den sidste ærede Taler (Th. Nielsen). Det ærede Medlem sagde, at det kunde ikke gaa an at behandle saa vigtige Sager, hvor det breiede sig om saa mange Millioner, med saa stort Hastværk. Jeg vil da tillade mig at spørge, hvorledes har det ærede Medlem tænkt sig, at Landsthinget i 14 Dage vil kunne blive færdige med de samme vigtige Sager, som Folkethinget ikke har gjort færdig i 5½ Maaned. Det ærede Medlem kan

kun have tænkt sig to Maader, enten at Rigsdagen sidder sammen hele Aaret, eller at Landsthinget ikke skal have nogen Indflydelse paa Finantsloven. Det vilde interessere mig meget at høre, hvilket af disse to Alternativer, det ærede Medlem har tænkt sig.

Th. Nielsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg skal gjøre. Det ærede Medlem vil have i Erindring, at Grundlovens § 48 siger, at Finantsloven først skal forelægges i Folkethinget, og de Forhandlinger og Undersøgelser, der ere foretagne, ere jo ikke for dette ærede Thing en lukket Bog. Jeg indrømmer iøvrigt, at 14 Dage kan maaske være en kort Tid, men jeg har jo ogsaa tilføiet, at dette Thing er jo heller ikke ganske uden Skyld i, at der ikke ogsaa kunde være en, noget længere Tid.

Ovesen: Dersom En af vore Landsmænd for en Snes Aar siden havde forladt sit Fædreland, og man kunde tænke sig Muligheden af, at han var reist hen til en Afkrog af Verden, til et eller andet Sted, hvor han var ude af Stand til at modtage nogenomhelst Efterretning hjemme fra, og han nu pludselig kom tilbage, og saa, hvorledes Forholdene havde udviklet sig i hans Fraværelse, vilde vistnok Alle indrømme, at han havde stor Grund til at udbryde: *Alt, hvor forandret!* Denne Betragtning har fremstillet sig for mig, navnlig i de sidste Dage, naar jeg har tænkt paa, at man atter her i Landsthinget stod foran det at skulle forhandle det fra Folkethinget oversendte Forslag til Finantsloven. Det er allerede tredje Gang, siden jeg havde den Ære at blive Medlem af dette Thing, at vi behandle Finantslovsforslaget, og skjøndt jeg ikke agter at tage videre Del i Behandlingen, navnlig som Forholdene nu ere, kunde jeg dog have lyst til at gjøre nogle ganske enkelte Bemærkninger, ganske særlig for at have Lov til at udtale, hvorledes jeg stiller mig til hele denne Sags Behandling under de nuværende Forhold. Jeg skal dog først tillade mig at sige, at den stærke Beslagelse, der er udtalt fra forskjellige ærede Medlemmers Side over, at Folkethinget har sidet saa utilbørligt længe over det foreliggende Lovforslag, kan jeg aldeles ikke dele; jeg maa tværtimod udtale min Beundring over, at Folkethinget under de nuværende Forhold har haft Taalmod og Flid til at kunne lyde saa omhyggelig med dette Lovforslag, som det har gjort, og jeg maa beundre det Arbejde, som pienhyllig er lagt